TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.

Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela, K. E. Heikkinen.

Phone: Office 365, Editorial Dep't 832

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

De facto tunnustus ja Yhdysvallat

Federated Pressin Washingtonin kirjeenaihtajan tiedonannon mukaan on siis Englanti lopullisesti antanut de facto tunnustuksen Venäjän työväen tasavallalle, Yhdysvaltain valtiovirasto ainakin tulkitsee siten englantilaisen tuomioistuimen toukokuun 12 p:nä tekemän päätöksen eräässä oikeusjutussa, jonka kautta eräät ulkomaiset tsaarihallituksen velkamiehet tahtoivat takavarikoida Venäjältä tuotetuita tavaroita, kultaa, raaka-aineita, jne. Tämän tulkinnan mukaan Englanti on asiallisesti, "Olevana tosiasiana", joskaan ei täysin virallisesti, tunnustanut neuvostohallinnon, joka edellyttää sitä, että Venäjän ulkokauppa tulee olemaan kansainvälisten kauppalakien suojeluksen alainen. De facto tunnustus merkitsee myös sitä, että Englanti tunnustaa Neuvosto-Venäjän rajamaittensa kanssa tekemät sopimukset.

Älköön kumminkaan luotettako, että tällainen puolinainen tunnustus millään tavoin sitoisi imperialistista Enlantia. Kansainvälisen imperialismin sovittamattoman kilpailun temmellyksessä on Englanti joutunut Venäjään nähden asemaan, jossa se on pakotettu sovittelevaan kaksimieliseen politiikkaan. Yhdeltä puolen Englannin kaupan talouden vakiinnuttamiselle on välttämätön päästä rauhallisiin kauppasuhteisiin Venäjän kanssa mutta toiselta puolen taas rauhalliset kauppasuhteet yhä vain varmistavat Neuv.-Venäjän ulkopoliittista asemaa ja suunnattomasti lisäisi sen vaikutusvaltaa aasialaisten naapurikansojen keskuudessa. Englanti käsittää mikä vaara tässä piilee sen mailmanvallalle, jonka kulmakivi löytyy Aasiassa, ja tämän tietäen se ei hetkeksikään lakkaa toivomasta neuvostohallituksen kukistumista ja epäsuorasti toimimasta tämän toiveensa toteuttamiseksi. De facto tunnustus sinänsä ei lopullisesti sido tai ratkaise mitään, ja jos tilaisuus vain sallisi, olisi imperialistinen Englanti heti valmis asettumaan julkivihollisuuksiin Neuvosto-Venäjään nähden. Ei ole epäilystäkään, etteikö Englantikin hiljaisuudessa avusta sitä salaista sotasuunnitelmaa, minkä mannermaan imperialistit hiljattain ovat hautoneet valmiiksi, antaakseen lopullisen iskun pelottavalle työväenvallalle.

Joskin asia todellisuudessa on näin, on de facto tunnustuksella kuitenkin merkityksensä. Se on todistus neuvostohallituksen ulkoisestakin voimasta. Siinä on puristettu mailman mahtavimmalta imperialistiselta vallalta tunnustus tappiostaan kolme ja puoli vuotta kestäneiden neuvostovallan kukistamisyritysten jälkeen. Kaikista ennustuksista huolimatta näiden kolmen ja puolen vuoden taistelujen aikana, kuinka muka bolshevikien, noiden vallantavottelijaroistojen ja murhaajien, täytyy ennemmin tai myöhemmin kukistua, täytyy nyt tunnustaa työväen hallitus laajan Venäjän maan hallitukseksi, niin katkeraa ja nöyryyttävää kuin se onkin Ennglannin ylpeälle yläluokalle. Eikö siis saavutusta voida pitää voitosta voittoon kulkeneen köyhälistön vallankumouksen viimeksi viholliselta riistettynä voitonmerkkinä.

Omituiseen asemaan on joutunut Yhdysvallat Venäjään nähden. Englannin menettely saattaa tämän maan diplomaatit hieman koomilliseen valoon. Jokaisessa diplomaattisessa käänteessä ilmenee, miten verrattomasti ovelampia Europan valtiomiehet ovat. Nyt kun Englanti on solminut ja luonut läheiset suhteet Venäjän kanssa, tavataan Yhdysvallat Venäjästä kokonaan eristettynä. Me tiedämme miten Venäjä aluksi kääntyi Yhdysvaltojen puoleen ystävällisessä mielessä aikaansaadakseen rauhalliset kauppasuhteet ja miten neuvostohallitus hartaasti kolmen vuoden ajan tarjosi mitä edullisimpia tilaisuuksia Amerikan pääomalle. Sitä varten oli täällä olemassa erikoinen valtuutettu edustaja, joka teki voitavansa kiinnittääkseen Amerikan liikemiesten huomiota tarjottuihin etuisuuksiin. Monet liikemiesryhmät olisivatkin ryhtyneet kauppasuhteisiin, mutta nämä pyrkimykset raukesivat Wilsonin hallitusmiesten harjottaman keskeytymättömän Venäjän vastaisen propagandan takia. Ei mitään jätetty tekemättä neuvostovallan mustaamiseksi. Wilsonin hallituksen Venäjän ohjelman lopuksi ikäänkuin kruunasi Ludvig Martensin maastakarkottaminen. Tämän sokean ohjelman seuraukset alkavat nyt näkyä.

Äskeisen hallitusvaihdoksen jälkeen Neuvosto-hallitus vielä kerran kääntyi Yhdysvaltain valtioviraston puoleen, esittäen neuvotteluja kauppasuhteiden alkamiseksi. Uusi valtiosihteeri lähetti kylläkin tähän esitykseen vastauksen, johon sisältyi viittaus, että neuvostovallan on palautettava vapaa kauppa ja kunnioitettava yksityisomaisuutta, ennenkuin neuvotteluihin voidaan ryhtyä. Vastausta ei lähetetty suoranaisesti neuvosto-hallitukselle, vaan Amerikan konsulille Rääveliin. Ylimielisesti siinä vielä kolhastiin neuvosto-hallitusta samalla kun annettiin ymmärtää että vastausta jäädään odottamaan.

Vastausta ei ole kuulunut.

Mikäli kerrotaan on tämä Venäjän osottama ylpeys ylpeyttä vastaan aikaansaanut huomattavaa hämminkiä Washingtonin hallituspiireissä. Sitä enemmän nyt, kun tulee tieto Englannin antamasta de facto tunnustuksesta. Yhdysvallat on ylimielisesti kääntänyt selkänsä Venäjälle ja huomaakin nyt täydelleen joutuneensa eristetyksi Venäjästä. Juuri nyt kun Yhdysvalloille olisi yhtä mieluista kuin Englannille päästä käsiksi Venäjän öljyvarastoihin. Venäjällähän sijaitsevat Bakun mahtavat öljykentät, jotka tuottavat enemmän öljyä kuin mitä Venäjä tarvitsee. Englannille avautuu mahdollisuus päästä käsiksi siihen öljykilpailun ollessa kiihkeimmillään. Tämä on kieltämättä epämieluinen seikka Yhdysvaltain öljykapitalisteille, ja siitä johtuu hallitusmiesten hämmennys.

Diplomaattisessa pelissä Englanti täten pelasi edukseen, joka seikka on selvinnyt Yhdysvaltain valtiomiehille. Erinäiset seikat viittaavat, että Yhdysvallat nyt omasta alotteestaan pyrkii kosketuksiin neuvostohallituksen kanssa. Vaikka senaattori Francen Venäjän matkalle ei ole annettu virallista leimaa, täytyy sillä olla merkityksensä. France on alunpitäen tunnettu suosiollisesta ohjelmastaan Venäjän kauppaan nähden, ja jos tarkotuksena on tehdä esityksiä neuvosto-hallitukselle suoranaisen edustajan kautta, niin on senaattori France siihen toimeen sopivin. Suhteet näyttävät siis kokonaan muuttuneen. Sensijaan, että Venäjä tarjoaisi ja tyrkyttäisi kauppaneuvotteluja, on se ottanut ylpeän ja kylmäkiskoisen kannan, ja tapausten kehitys näyttää pakottavan tämän maan hallitusmiehiä vuorostaan omasta alotteestaan lähentelemään proletaari-tasavaltaa.

ENGLANNIN KIVIHIILILAKOSTA

Englannin "valtioviisaat" hallitusherrat ja "maltillinen" työväestö ovat siirtyneet passiivisiselta rintamalta aktiivisille sotapoluille toisiinsa nähden.

Yli kaksi vuotta ovat Englannin hiili-, pankki- ja kartanoherrat jo viettäneet tuskallisia hetkiä voittoisan sodan voittajalaakereillaan.

Että Brittein saarten hiiliteollisuus kärsii raskaita hetkiä, siitä ei voi enää kukaan kiistellä, enemmän kuin siitäkään, että Englannin työväestö on myös joutunut kriitilliseen tilanteeseen. Eteen on astunut kysymys: ollako vai ei olla. Ne merkisevät maansa kapitalisteille ei enempää eikä vähempää kuin että kapitalistisen järjestelmän multahirretkin jo huojastelevat. Nyt ei enää voi Englannissa alkanut taistelu sujua ilman veristä voimainkoetusta. Jos se johtaa vain osittaiseen menestykseen, merkitsee se, että Englannin koko talous joutuu lopullisesti sille kaltevalle pinnalle, jota jo heikommat liittolaiset liukuvat ja jonka alimmassa päässä voitetut maat jo aikoja sitten ovat olleet. Jo nyt on Englannin valtiovelka kasvanut 200 miljaardiin puntaan. Jos vuorityöläiset voittavat, niin on osaksi hallituksen puolestaan — vuorityöläisten ehdotuksen mukaan — maksettava vähintään 100 milj. puntaa vuosittain lisää kaivosteollisuudelle. Englannin porvarillisissa piireissä nyt jo kysytäänkin kauhistuksella miten satumaisiin summiin nousisikaan muiden alojen lisäykset ja valitetaan, että Englannin rahatalous huonontuisi romahdusmaisesti. Sentähden taistellaankin taistelua puolelta jos toiseltakin erinomaisella katkeruudella. Sähkösanomat kertovat työläisten keskustelevan eräissä piirikunnissa aseistamisesta ja toiselta puolelta Nartholii ja hänen kannattajansa vaativat avointa sotilasdiktatuuria. Yksi on jo varmaa: Puhtoisen mallireformin päivät ovat luetut.

Tähän jättiläiskamppailuun, jota nyt Englannissa käydään, on syynä maailman mukana kapitalisteihin tarttunut kroonillinen voittonälkä ja se, että porvaristo ja hallitus tahtoisivat sälyttää kaiken kuorman työväenluokan yksinään kannettavaksi. Kaivostyöläislakko on puhjennut tällaisella voimalla, kun työläiset näkivät sen vaaran, että suurimman osan heistä olisi täytynyt ruveta tulemaan toimeen puolella tähänastisesta palkasta, ja että kaikkien vuorityöläisten olisi ollut alistuttava siihen, että ainakin neljännes palkasta vähennettäisiin huolimatta siitä, että työnantajat viime vuosien aikana olivat koonneet satumaisia voittoja. Englannin muiden teollisuusalojen työläiset ilmaisivat avoimesti myötätuntonsa lakkoon, sillä he tietävät, että vuorityöläisten taistelua on heidänkin taisteluunsa; ratkaisu tuntuu pitkin koko maan työväenluokan taistelurintamaa.

Että tilanne on herroille huolestuttava selviää jo hallitusherrain levottomasta esiintymisestäkin. Lloyd Georgekin, mies, joka voi vielä hyvällä syyllä sanoa noin pari viikkoa sitten itsestään: "Minä olen Englannin hallitus". Europa ja osa Aasiaakin jos ei oteta lukuun Neuvosto-Venäjää — hänkin jo vaikertelee voimattomana ja hänen käskyllään ja luvallaan jouduttelevat englantilaiset radioasemat maailmalle tuota rauhoittavaa tietoa: lakko ei ole muuttunut poliittiseksi.

Kolmiliiton johtajat, nuo moninkertaiset poliittiset petturit, Thomassit ja hänen apurinsa, estivät Englannin työväestön antamasta armopistoa maansa kapitalisteille peruuttamalla yleislakon — ja antoivat täten maansa porvareille hirsipuuloman. Se ei ole kuitenkaan kamppailua lopullisesti ratkaissut. Päinvastoin. Suotta ei Lloyd George, tuo porvarillisen nopeantoiminnan mies, pystyttele kansainväliseksi tulleita suojeluskuntia ja toimittele aseellisia "lakkovahteja". Samoin eivät työläiset suotta ryöstele elintarvejunia ja vaadi neuvostodiktatuuria. Siihen on kummallakin vakavat syynsä: työläisillä elämisen pakko ja herroilla halu saada edelleen rajattomasti hallita.

Tilannetta ei näinollen voi pitää vielä selvinneenä puoleen eikä toiseen, vaan edelleenkin on sähköä Lontoon poliittisessa ilmapiirissä — ja eikähän se voi ennen hävitäkään ennekuin pääoman kautta tapahtuva työväestön orjuuttaminen lakkaa.

Päättyköönpä nykyisin käytävä suurtaistelu työläisten voittoon tai tappioon näennäisesti, on se kuitenkin jokatapauksessa historiallinen luokkataistelutapahtuma, joka ei voi olla jälkeä jättämättä Brittein saarten hallitusherrain loppuakohden kulkevalle maailman vallalle työväestönsä hyödyksi.

YHDYSVALTAIN RAUTATIETALOUDEN TILANNE

Yhdysvaltain kansa tulee maksamaan rautateiden sodanaikaisen kontrollin ylläpitokustannukset ja häviöt. Davis, rautatiehallituksen päätirehtööri, on nyt osottanut tekemänsä tilastot kongressin tutkijakomitealle ja tilastossa osotetaan, että kokonaistappio on tuolta kontrolliajalta 1,,200,000,000 dollaria, siis toista biljoonaa dollaria. Aikaisemmin tuntemattomuudesta johtui, että summa ilmotettiin kolmea sataa miljoonaa dollaria pienemmäksi. Jälkeenpäin on saatu selville kaikenlaisia lisätappioita, joihin kuuluvat tappiot tulipaloista, tehdyistä parannuksista ja kalustohankinnoista.

Tämän tappion voisi pyyhkiä jokseenkin olemattomiin, jos yksinkertaisesti pyyhittäisiin olemattomiin yhtiöiden n. s. saamiset. Yhtiöt ovat heruttaneet m. m. vesiosakkeenomistajilleen sievät tulot ja yleensäkin on pidetty hyvää huolta siitä, että yhtiöt ovat saaneet täyden sota-annoksen ajalta, jolloin ne eivät kontrolleeranneet teitä. Edelleen huomautamme, että yhtiöt ovat tuon tuostakin olleet koukkuamassa hallitukselta varoja, joita auliisti on työnnettykin. Ja että koko surkeus tulisi sellaisenaan ilmi huudetaan nyt kapitalistienkin piireissä, että nykyinen komento rautateillä ei vetele, vaan että jotain olisi tehtävä niiden suhteen.

Työläisten palkankorotukset eivät tätä summaa muodosta. Onhan tunnettua, että työläisten palkankorotuksen kintereillä kulki maksujenkorotusvaatimus, jonka voimaanastuttua työläisten palkankorotus kääntyi omistajille voitoksi. Tämän lisäksi rahtimaksujen korotus toi lihavan saaliin, joka katosi osakkeidenomistajain kassakaappeihin. Loisyhtiöt ovat saaneet runsaan osansa sotavoitoista ja häviöt ovat syntyneet juuri siksi, kun näitä on ruokittu oikein kansakunnan verorahoilla. Hallituksen kontrollin aikana pantiin sikamainen järjestetty saboteeraus toimeen hallituksen omistusta vastaan. Se ei ollut suinkaan henkistä laatua, vaan käytännössä toimeenpantu hävittäminen ja tuhoaminen, jonka tarkotuksena oli osottaa hallituksen kontrollin noloutta. Muutamilla radoilla oli se onnistunut erinomaisesti, jopa niin, että sodankäyntiäkin vaikeutettiin sen kautta. Hidasteleminen oli nimittäin pääase; samaan aikaan kun nostettiin melu rautatievaunujen puutteesta, makasi näitä joutilaina pitkin sivuratoja.

Tämä pulska tappio maksetaan yleisistä varoista. Eihän sellaista suurta summaa koskaan maksa muut kuin kansakunta. Auliisti siihen tietysti varat myönnetään ja on jo osittain myönnetty.

Muissa kapitalistisissa maissa olisi tällainen asiantila synnyttänyt sellaisen tilanteen, että rautatiet ilman muuta olisi otettu järkiään hallituksen huostaan, tappiot olisi kuitattu kiitoksella ja lihavat osakkeenomistajat olisivat saaneet tyytyä saamiinsa voittoihin. Mutta tässä maassa saa "jokainen kansalainen" puhaltaa rautatiekapitalistien kipeään peukaloon, s. t. s. heille maksetaan kaikesta siitä höyrystä ja vedestä, joka tihkuu heidän osakepapereistaan ja hommistaan.

Sanomattakin on selvää, että kulkulaitos on aikoja sitten kypsynyt yhteiskunnallisesti omistettavaksi. Mutta niiden yhteiskunnallinen omistus on kiinteästi sidottu Amerikan työläisten yhteiskunnalliseen heräämiseen; sen tapahduttua on asia ratkaistu yksinkertaisesti ja ilman varojen hankintaa. Juuri siitä syystä omistava luokka — eikä vähimmin rautatiekapitalistit — sellaista tekoa pelkäävät ja kammoavat.

S. S. JÄRJESTÖ

S. S. Järjestön organiseeraajan L. Brusilan matkaohjelma Oregon-Washingtonin alueella

Reedsport, Ore. toukok. 24—25 p.
Marsfield, Ore. toukok. 27—28—29

Toverit, tehkää parhaanne organiseeraajan työn onnistumiseksi järjestämällä hyvin puhetilaisuudet ja muutoinkin parhaanne mukaan auttakaa organiseeraajan työtä.

Aluekomitean puolesta:
Yrjö Tuukkanen.
(kirjuri.)

S. S. Järjestön organiseeraajan L. Brusilan matkaohjelma Californian valtiossa

Los Angeles ja San Pedro, kesäk. 4, 5, 6 ja 7 p.
Reedley, kesäk. 8 ja 9 p.
San Francisco, kesäk. 11, 14, 16, 18 ja 19 p.
W. Berkeley, kesäk. 12, 15, 17 ja 19 p.
Fort Bragg ja ympäristö, kesäk. 20—26 p.
Finnish Colony, kesäk. 27 p.
Eureka, kesäk. 28 p.—heinäk. 4 p.

Reedsport, Ore.

S. S. Järjestön organiseeraaja Lauri Brusila puhuu Reedsportissa, Ore. t. k. 24—25 p. Ympäristön farmarit, tulkaa joukolla kuulemaan.

Emme koskaan ennen ole olleet tilaisuudessa täällä kuulemaan tunnetuita puhujia. Nyt kun meille tulee siihen tilaisuus niin emme sivuuta sitä. Siellä tavataan.

Hanna, Wyo.

Osaston kokouksessa oli tärkein asioista pyhäkoulukysymys. Keskusteltiin olisiko mahdollista saada kesäajaksi lapsille pyhäkoulun, jossa opetettaisiin lapsille uudemman ajan elämän ymmärrystä. Ensimäinen pulma oli edessä se kun ei ole opetusvälineitä. Siitä huolimatta valittiin komitea tiedustelemaan opettajia ja tiedustelemaan lasten vanhemmilta haluavatko he panna lapsiaan pyhäkouluun. Kesäkoulua ei osasto pysty kustantamaan kun opetus tulee olemaan vapaa.

Ikävä onnettomuus sattui t. k. 15 päivän iltana kun Antti Hyvönen ajoi autolla Jyrylän poikatalon edestä kadulle ja kun hän juuri käänsi kadulle, niin samassa tuli kreikkalainen poika rakennuksen kulman takaa polkupyörällä vastaan joutuen auton eteen, saaden päähänsä kovanlaisen täräyksen. Loukkaantunut poika vietiin heti saamaan lääkärin apua. Toivottavasti hän jää eloon.

Apulainen.

Raymond, Wash.

Kun pistäydyin t. k. 15 p:n iltana täkäläisen s. s. osaston haalille, niin huomasin, että siellä oli tuplajuulaisten klupilla ja s .s. osastolla yhteinen neuvottelukokous, jossa keskustelivat haalijupakasta eli siitä miten nämä kaksi järjestöä voisivat alkaa toimimaan saman katon alla.

Samana päivänä oli kumpikin ryhmä pitäneet kokouksensa, jossa olivat määritelleet ne ehdot, jotka tulisi ottaa huomioon yhteisessä neuvottelukokouksessa. Osaston puolesta ensin A. Koski teki selväksi minkälaiset vaatimukset osastolla oli. Ne olivat jokseenkin tähän tapaan: Aletaan yhdessä toimeenpanemaan iltamia. Tuloista otetaan ensin viisi dollaria haalin vuokraan eli kaksi ja puoli dollaria kummaltakin ja jäännös jaetaan taasen kummallekin ryhmälle. Toinen esitys oli, että osasto vuokraa haalin viidellä dollarilla kutakin iltamatilaisuutta varten, mutta sillä ehdolla, että klupi hankkii lupakirjan, ettei osaston tarvitse joutua rettelöihin haalin vuokraamisesta virkakunnan kanssa. Tämän lisäksi vaatii osasto, että kaikenlainen osaston poikoteeraaminen jätetään klupin puolelta pois.

Klupin puolesta esitti eräs suomalainen parturi klupin ehdot. Niiden mukaan aletaan toimia yhdessä niinkuin osastokin oli esittänyt mutta sillä erotuksella, että tuloista klupille annetaan 60 prosenttia ja osastolle 40 pros. Tämän he vaativat sillä perusteella kun klupissa on enemmän jäseniä kuin osastossa. Vaihtoehtona he esittivät, että klupi vuokraa haalia osastolta, maksaen viisi dollaria vuokraa kultakin iltamatilaisuudelta, mutta mitään lupakirjaa klupi ei suostu hankkimaan.

Ehdoista väiteltiin pitkän aikaa, mutta ei päästy kuitenkaan yksimielisyyteen. Klupilaisten puolelta jotkut pahoittelivat sitä seikkaa, että kun he ovat tulleet osastoa tapaamaan puoliväliin, eikä osasto sittenkään suostu sovintoon. Mutta sopisi sitä klupin jäsentenkin ottaa huomioon, että osastolla tulee olemaan paljon enemmän menoja huoneen ylläpitämisessä kuin klupilla, sillä osaston on maksettava haalin vesi, puut, valon ja lisäksi osaston täytyy pitää kunnossa huone. Jos nyt klupille annettaisiin 60 prosenttia kunkin yhteisen iltaman tuloista, niin osaston tuolla 40 prosentilla, mikä sille jäisi, pitäisi suoritaa yllä mainitut kustannukset huoneen ylläpidosta ja ne toki nousevat korkeammalle kuin $2.50, millä klupi tulisi avustamaan haalin kulujen korvaamista. Näin ollen oli tuo vaatimus epäoikeutettu.

Willapan mylly on pantu seisomaan korjausten tähden. Mylly tulee ainakin kuunpäivät seisomaan, ennenkuin se saadaan kuntoon. Sanovat, että korjaustöihin on tilattu 50 myllyraittia Portlandista. Kumma kyllä, että täytyy miehiä noin kaukaa tilata, vaikka tälläkin paikkakunnalla sellaiseen työhön pystyviä olisi saatavissa enemmän kuin tarpeeksi.

On liikkunut sellaisia huhuja, että kaikki myllyt täytyy panna seisomaan merimiesten lakon tähden. Eiköpähän herroilla taaskin ole koira haudattuna tuossa huhussa. Eiköhän sittenkin ole tarkoitus polkea palkkoja vieläkin alemmaksi. Herrain mielestä varmaan on liikaa kun työläiset saavat $3.60 päivältä.

Osaston toimesta oli tanssit t. k. 7 p:n iltana ja puhdas tulos niistä oli $1.90. Soittajat olivat kiskoneet enemmän kuin dollarin tunnilta tanssinsoitostaan. Sellainen on minun mielestäni hävytöntä osaston jäsenetä nylkeä tuolla tavalla soitosta.

Jästipää.

Burnt Woods, Ore.

Piirrän täältä muutaman rivin Toverin palstoille. Täältä ei varmaankaan ole ennen nähty kirjoituksia Toverissa, sillä täällä tuskin koskaan on käynyt suomalaista, eikä nytkään ole muita suomalaisia kun minä perheeni kanssa.

Kuten paikannimi osottaa, on täällä joskus palaneet suuret aarniometsät. Paloa on todistamassa suuret mustat kannot ja maassa makaavat isot puut. Mutta vanhimmat asukkaat täällä eivät tiedä kuinka kauan aikaa palosta on kulunut. Uusi metsä on jo kasvanut tilalle joka onkin jo kyllin isoa lähetettäväksi sahamyllyihin. Täällä onkin useita pieniä sahalaitoksia ja tukkikämppiä. Niissä tämänkin ympäristön pikku farmarit työskentelevät. Mutta rahaa ei vain tahdo tulla kassaan, eikä maakaan tahdo kasvaa kun ei ole tilaisuutta sitä viljelykselle muokata. Palkkoja on täälläkin alennettu tuntuvasti. Sahamyllyissä maksetaan $2.50 päivältä. Kun tavarain hinnat laskisivat vähän paremmin kuin puolella oltaisiin siinä suhteessa kymmenen vuotta takaisin päin.

Tervehdän Hoquiamin tovereita ja kiitän nöyrimmästi siitä hyvästä mitä olette tehnyt, nim. piditte tanssit minun ja perheeni hyväksi tietäessänne hyvin että me kipeästi apua tarvitsimme. Kokonaistulot tansseista oli $127.95, ja menot $23.10 joten jäännös oli $104.85, jonka summan olemme vastaan ottaneet, Mrs. Emma Molanderin kautta. Kuten näkyy menot oli verrattain pienet, sillä osasto luovutti haalin ilmaseksi, josta olen osastolle myös kiitollisuuden velassa. Te tiedätte, että olen ollut kymmenkunta vuotta työhön kykenemätön. Vaimoni on koettanut raataa kapitalistille sanon kapitalisteille, sillä eihän siitä meille ole paljon jäänyt, sen verran vain että on hengissä pysytelty näihin asti. Mutta nyt alkaa jo hänenkin terveytensä murtua. Olen näihin asti vielä voinut tilata Toveri lehteä kiristämällä nälkävyötä mutta olenpa vetänyt viimeiseen reikään, joten ei sekään keino enään auta. Mutta sittekin minun täytyy saada lukea Toveria. Olen kerjännyt tuttavilta ja he lähettävätkin sitä minulle. Se on häpeä kyllä, mutta minä sanon totuuden.

Chas Gibson.
Burnt Woods, Lincoln Co., Oregon.

275 SOTALAIVAA ROMURAUDAKSI

LONTOO, toukok. 19 p. — Noin 200 vanhentunutta torpeedonhävittäjää, 25 taistelulaivaa ja 50 keveätä risteilijää on "kadonnut" Englannin laivastosta viime kuukausien ajalla. Amiraaliteetti selittää, että laivat on myyty brittiläisille firmoille romuraudaksi.

Liikkeenhoitajan Nurkka

RIISTÄJÄLUOKKA on aina yksimielinen omistamattoman luokan riistännässä. Jos yhden maan riistäjät ovat heikkoja säilyttääkseen riistojärjestelmän, silloin kansainvälinen pääoma rientää tukemaan heitä.

Työläiset, olemmeko siitä mitään oppineet?

Meidän velvollisuuteemme kuuluu seurata riistäjäluokan toimintaa kyetäksemme osottamaan porvarien tuudittuksissa uinuville työläisille riistäjäin järjestelmälliset luokkatoimet. Siinä tehtävässä on meillä käytettävänämme työläisten omat sanomalehdet edullisimpina välineinä.

Meillä länteläisillä on TOVERI tiedonlevittäjänä. Olemmeko tehneet velvollisuutemme Toverin levityksessä?

"Meillä on voima, meillä on valta; joukkona nousemme sorronkin alta". — Tulevaisuus on meidän, jos täytämme tehtävämme tietoisuuden levittämisessä. Siis jokainen ripeään toimintaan levittämään Toveria.

Toverillisesti:
TOVERIN LEVITYSOSASTO.

Työmies Helsinkiin

"Svenska Tidningen" ja "Uusi Suomi" kertovat:

O. y. Työ, joka kustantaa kommunistilehteä Suomen Työmies, on päättänyt perustaa kirjapainon Helsinkiin, minkä vuoksi mainittu lehti, joka tähän asti on painettu Tampereella, myöskin muuttaa pääkaupunkiin. Painokoneet on jo tilattu ja toimittaa ne Ab. S. Gumaelius Turholmassa.

KRONSTADTIN KAPINOITSIJAT

Jäämässä kokonaan Suomen niskoille.

Viipurin läänin maaherra Relander on antanut U. S:n edustajalle eräitä tietoja rajaseudun oloista ja erityisesti Viipurin läänin pakolaisten huolehtimisasiasta. Maaherra ilmoitti m.m. että Amerikan Punaisen Ristin tähän saakka myöntämä avustus pakolaisten hoitamiseksi lakkaa. Maaherran mielestä olisi pakolaisasian symys saatava kansainväliseksi, niin ettei heidän hoitonsa jäisi kokonaan Suomen valtiolle. Hän oli keskustelut tästä Amerikan Punaisen Ristin edustajan kanssa, joka olikin luvannut kääntyä hallituksensa puolesaadakseen pakolaishuollon järjestyksi muitakin eikä ainoastaan Suomen valtiota rasittavaksi.

RAATAJIEN PALKKOJA ALENNETAAN ENGLANNISSA.

MANCHESTER, ENGLANTI, toukok. 19 p. — Puuvillakehräämöjen ja tehtailijain liitto on ilmottanut alentavansa työläisten palkkoja puuvillatehtaiden kehruu- ja kutomo-osastoilla ei vähempää kuin 30 pros.

ARMON TYNKÄÄ TARJOLLA

Suomen tasavallan presidentti on eräässä äskeisessä esittelyssä vahvistanut hallituksen esityksen eduskunnalle uudesta kapinallisten armahduksesta. Esityksen perusteluissa lausutaan m.m. seuraavaa:

Aikaisemmilla armahduspäätöksillä on määrätty laskettavaksi ehdonalaiseen vapauteen kaikki ne, jotka valtiorikosjuttuja käsittelemään asetetut tuomioistuimet olivat tuominneet tai vastedes tuomitsivat ehdottomaan vapausrangaistukseen enintään neljäksi vuodeksi, tai jotka rangaistukset valtiorikosylioikeus käyttäen sille suomaa valtaa oli alentanut mainittuun määrään. Nämä tuomitut sekä ne, jotka valtiorikosoikeuksien tai valtiorikosylioikeuden päätöksellä on tuomittu korkeintaan kuudeksi vuodeksi, ovat armahduspäätöksillä 30 p:ltä lokakuuta ja 7 p:ltä joulukuuta 1918 laskettu ehdonalaiseen vapauteen. Täten ehdonalaiseen vapauteen laskettujen lukumäärän ilmotetaan olevan noin 17,000. Kesäk. 19 p:nä 1919 annetulla armahduspäätöksellä on lisäksi laskettu noin 1700; tammik. 30 p:nä 1920 annetun armahduslain nojalla noin 3,600 sekä vihdoin Tarton rauhansopimuksen johdosta tammik. 20 p:nä 1921 annetun asetuksen nojalla noin 100, ja poliisivalvonnan alaiseksi vankiloiden ulkopuolelle on yksityisesti laskettu noin 200. — Rangaistusta kärsimässä olevien kapinavankien lukumäärä on tätä nykyä 1759.

Hallitus jatkaa sitten, että sisäisen aseman rauhoittamiseksi maassa katsoo se tarpeelliseksi laajentaa armahdusta ja siinä tarkotuksessa jättää eduskunnalle seuraavan lakiesityksen:

1 pyk. Ne vapausrangaistusta kärsimässä olevat henkilöt, jotka ennen tämän lain voimaanastumista ovat osanotosta v. 1918 kapinaan tuomitut enintään 8 vuoden kuritushuonerangaistukseen tai joiden rangaistukset valtiorikosylioikeus on alentatuin poikkeuksin päästettävät ehdonalaiseen vapauteen, noudattamatta sitä menettelyä, mikä on säädetty 1 p:nä joulukuuta 1889 rangaistusten täytäntöönpanosta annetun asetuksen 2 luvun 13 pykälässä, mutta muuten siinä järjestyksessä ja niillä ehdoilla kuin mainitun asetuksen ja luvun 14:ssä ja seuraavissa pykälissä sanotaan:

ehdonalaisuusaika on oleva ainoastaan puolet tämän pykälän 1 momentissa mainittujen henkilöiden kärsimättä jääneestä mahdollisesti aletusta vapausrangaistusajasta;

tämän ajan kuluttua saavat mainitut henkilöt myös kansalaisluottamuksensa takaisin, mikäli eivät ole sitä ennen ehdonalaista vapautta menettäneet.

Tämän pykälän 1 ja 2 momentin määräykset eivät koske niitä, jotka valtiorikoksen lisäksi ovat tehneet itsensä syypäiksi murhaan, murhan avunantoon tai yllytykseen, yksityisluontoiseen ryöstöön tai murhapoltoon.

2 pyk. Ennen tämän lain voimaastumista tuomituista henkilöistä voidaan pautetaan vuoden 1918 kapinaan sanotosta tuomitusta rangaistuksesta ja rangaistusseuraamuksesta:

1) ne, jotka ehdollisen rangaistuksen tuomion käyttämisestä eräänlaatasissa tapauksissa kesäkuun 20 päivänä 1918 annetun lain nojalla ovat saaneet ehdollisen rangaistustuomion sekä

2) ne, jotka ovat tuomitut kuritushuonerangaistukseen ja sen jälkeen ennen tämän lain voimaanastumista päästetty ehdonalaiseen vapauteen.

3 pyk. Tässä laissa määrätty armahdus ei kuitenkaan koske niitä, osanotosta vuoden 1918 kapinaan tuomituita henkilöitä, joiden ennen tämän lain voimaanastumista tekemänsä uuden rikoksen tai käytöksensä johdosta on kärsittävä ehdollisesti tuomittu rangaistus tai jotka ovat menettäneet ehdonalaisen vapautensa.

4 pyk. Valtioneuvosto oikeutetaan antamaan lähempiä määräyksiä tämän lain toteuttamisesta."

*

Tämän armahduksen johdosta lausuu Suomen Työmies:

"Vuoret ovat olleet synnytyskissa, voi täydellä syyllä tässä tapauksessa sanoa. Hallitus on kaatunut ja toisen tekemisessä on hikoiltu kuukauden päivät. Ja sitte syntyi tämä pieni hiiri, tämä tuskin mitään sisältävä "armahdus". Nuo 8 vuoden tuomion saaneet pääsevät yhä läisesti ilman tätäkin kesän ja syksyn kuluessa vapauteen, joten koko "armhdus" ei sisällä käytännössä juuri mitään.

Suomen työväenluokkaa ei tämä vähimmässäkään määrässä tyydytä, tällä ei alkuunkaan heikennetä sen tinkimätöntä vaatimusta: Auki vankilain portit!"